

Súlyos váddal illették Moszkvát a katyni vérengzéssel kapcsolatban

Létrehozás: 03/05/2020 - 23:28

Szerző: Melano

 [1]

Moszkva továbbra is titkolja a katyni vérengzés elkövetőinek neveit a lengyel kormányfő-helyettes, kulturális és örökségvédelmi miniszter, Piotr Glinski szerint.

Glinski szerint a Szovjetunió jogutódjaként az Orosz Föderáció eszmeileg is a totalitárius állam örökségét követi. A kormányfőhelyettes a 80 évvel ezelőtt történt katyni vérengzésről szóló nemzetközi konferencia nyitóbeszédében fogalmazott így. Az értekezést a varsói kulturális tárca kötelékében működő Lengyel-Orosz Párbeszédközpont rendezte, valamint a katyni áldozatok hozzátartozóit tömörítő Katyni családok nevű szervezet. A kormányfőhelyettes utalt arra, hogy a Szovjetunió csak a kelet-európai rendszerváltások idején, 1990-ben ismerte el hivatalosan felelősségét a mézárlásért. *"Ezt követően az Orosz Föderáció, vagyis a totalitárius állam jogi, és sajnos egyre jobban szintén eszmei utódja nem szánta el magát a katyni bűntettért felelős személyek megnevezésére és akár jelképes megbüntetésére"* - tette hozzá Glinski.

Beszédében azt is felidézte, hogy 2004 szeptemberében az orosz katonai főügyészség egy titkosított döntéssel megsemmisítette a katyni mézárlás ügyében folytatott eljárást az elkövetők halála miatt. Az orosz hatóságok úgy találták, hogy az orosz állami érdek megköveteli a tettesek neveinek titkosítását. A katyni vérengzést - amelyet Lengyelország népiirtásnak minősít - vizsgáló Lengyel Nemzeti Emlékezet Intézete (IPN) évek óta szorgalmazza az összes elkövető megnevezését, nem tartja elegendőnek csak a legmagasabb rangú szovjet vezetők felelősségének említését.

Az 1940 tavaszán Sztálin parancsára történt katyni mézárásban közel 22 ezer lengyel állampolgárt végeztek ki, a vérengzés része volt a lengyel elit megsemmisítését célzó szovjet tervnek, amely keretében további 330-340 ezer lengyelt Szibériába deportáltak. 1940. március 5-én a Belügyi Népbiztosságot (NKVD) irányító Lavrentyij Berija jegyzékben javasolta Sztálinnak, hogy rendelje el a Lengyelország 1939 szeptemberi szovjet megtámadása után ejtett 14,5 ezer hadifogoly és 7,5 ezer bebörtönzött lengyel értelmiségi agyonlövését. Sztálin még aznap aláírta a dokumentumot, amelyet a kommunista párt politikai bizottsága azon nyomban határozatban továbbított az NKVD-nek. A likvidálás három fő helyszínéül a Szmolenszk melletti Katynt, a Harkiv melletti Pjatyihatki és a Kalinyin (ma Tver) melletti Mednojét jelölték ki. A katyni mézárlás áldozatai között volt a magyar Korompay Emánuel, a varsói egyetem lektora és a magyar családból származó, de már Lengyelországban született Oskar Rudolf Kuehnel is.

1990 óta Lengyelország megkapta Moszkvától a mézárlásra vonatkozó levéltári dokumentumok egy részét, továbbá sem ismert azonban például a foglyok személyi adatait és a kihallgatási jegyzékeket

tartalmazó NKVD-dossziék sorsa és tartalma, illetve a feltehetőleg fehérországi tömegsírokban eltemetett több mint 3,7 ezer fogoly névsora.

Visegrádiak:

[Lengyelország](#) [2]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/sulyos_vaddal_illettek_moszkvat_a_katyni_verengzessel_kapcsolatban

Hivatkozások

[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/honor-guard-67636_1280.jpg

[2] <https://www.melano.hu/visegradiak/lengyelorszag>